

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

Shannon
Stacey

vaieldamatult

Sinu

Triloogia 2. raamat

Shannon Stacey
Undeniably Yours

2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anneli Sihvart
Korrekktor Inna Viires

© 2010 by Shannon Stacey

© 2012 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B11248312
ISBN 978-9949-25-289-3

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatükk

Oktoober

IGA KORD, KUI Uus-Inglismaa meeskond Patriots võidu skooris, sai Kevin Kowalski keppi.

Jalgpallimeeskonna võit tähendas Kevinil võitu. Mitte et ta igal pühapäevaõhtul endale kaaslast oleks otsinud, aga ega pakkumisi vähe olnud. Libistades vahutavat õllekannu üle New Hampshire'i pealinna parima spordibaari poleeritud baarileti – juhtumisi oli baari omanik tema ise –, märkas Kevin, et teda seirab blond naisterahvas. Jalgpallimeeskond võttis end rivvi ning natuke aega hiljem oli suurel ekraanil näha nende esimene värav, kuid naise silmad olid Kevinil, andes talle mõista, et Uus-Inglismaa ründaja ei ole ainus, kes täna punkti kirja saab.

Täna õhtul oli Kevinil aga raske keskenduda keemilisel teel suurendatud huulte, kirurgiliselt suurendatud rindade ja alkoholi mõju tõttu suurenenud suguihaga blondiinile, kes vaatas teda sa-võid-minuga-teha-mida-tahad pilguga.

Ta oli liialt hõivatud baari teises otsas oleval brünetil silma peal hoidmisega. Asi ei olnud mitte üksnes selles, et õlgadeni langevate tumepruunide kergelt sassis juuste ning samas toonis silmadega naine oli kena. Või et naise

kampsun ning teksapüksid liibusid vastu tema keha just õigetes kohtades, kuigi seegi aitas palju kaasa.

Peamiselt hoidis Kevin tal silma peal seetõttu, et naise kaaslane käitus üha kontrollimatult. Mees oli kas võtnud mõned joogid juba enne baari astumist või talus ta alkoholi niisama vähe nagu keskkooli esimese aasta õpilane, sest juba pärast paari viskit lõi temas välja Purjus Idioodi Sündroom.

Paari vahel oli märgata selget kehakeelt ning naise keha soovis kõigest väest mehe oma juurest eemale. Mehe sõrmed otsisid maandumiseks pehmet kohta. Naine põikas kõrvale. Ja nii ikka uuesti ja uuesti.

Jasperil Baaril & Grillil oli kolm reeglit. Neil ei suitsetatud. Neil ei loobitud õllekruuse, ka mitte vastasmeeskonna fännide pihta. Ja kui daam ütles ei, siis see ka tähendas ei.

Patriots lõi värava ja klaasid riulitel löid klirisema, kui Jasperi baari täitsid juubeldushüüded. Blondiin kargles baaripukil üles-alla ning tema hüplevad rinnad panid rinnahoidja õlapaelad tõsiselt proovile. Rännuhimuliste kätega idioot viipas tühja õllekruusiga Kevini poole.

Kevin läks paari juurde, kuid jättis tühja klaasi tähelepanuta. „Me ei müü teile täna enam alkoholi, kuid kui te soovite kohvi või karastusjooke, on need maja kulul.”

Närvilise Kuti nägu muutus punaseks otsekui Budweiseri õlle silt ja Kevin ohkas. See oli üks nendest meestest. Jasperis kehtis nulltolerants ning kui mees toolilt tõusis, andis Kevin Pauliele märku ja vaatas, kuidas naine telefoni võttes silmi pööritas.

„Ma ei ole purjus ja ma tahan veel ühte neetud viskit!”

Naine pani käe mehe käsivarrele, soovides teda tagasi toolile suruda. „Derek, lähme...”

„Kes, paganama päralt, sina oled, et tuled mulle ütleva, kas ma võin või ei või veel viskit juua?”

Närvilise Kuti tuikumine muutis tema ärrituse mõnevõrra lahjemaks. „Mina olen mees, kellel on õigus keelduda teid teenindamast.”

„Beth, ütle sellele puupeale, et ta mulle viskit annaks.”

Kevin raputas pead. „Me ei müü teile enam alkoholi.”

Kõik toimus väga kiiresti. Kevin ei olnud kindel, kas mees tahtis talle vastu lõugu anda või tal särgist kinni haarata, kuid mehe küünarnukk tabas kaaslast, kes seepeale tasakaalu kaotas. Õnneks naine ei kukkunud, sest tema hoo peatas kõrval istunud meesterahvas, kes oli brunetti käte vahel hoides meeldivalt üllatanud, kuid see juhtis Kevinini tähelepanu mõnevõrra kõrvale ning Närvilise Kuti rusikas riivas kergelt tema lõuga.

Mees, keda kaaslanna oli kutsunud Derekiks, hingas sügavalt sisse, justkui oleks ta alles nüüd aru saanud, mida ta teinud oli. Kevin vaatas, kuidas mehes tõstis pead kakle-või-kaos instinkt, ning teda ei üllatanud, kui teine kadumise kasuks otsustas. Mehe õnnetuseks oli Kevin 1,9 meetrit pikk ning ta juba teadis, kuidas sulidega toime tulla, olid need siis pätid, kellega ta politseis töötades oli kokku puutunud, või tema enda neli lärmakat vennapoega. Ta sirutas käe üle baarileti, haaras mehel kraest kinni ja tiris ta tagasi.

Derek võitles nagu kala konksu otsas ning kui mehe krae hakkas Kevinil haardest välja libisema, tõmbas ta

meest järsult enda poole. Dereki pea tegi äkilise jõnksaka ja ta löi nina vastu baariletti veriseks. Ohoo.

Kutt karjus nagu plika... ning inimesed baaris muutusid pööraseks. Jasperis ei käinud vägivaldsed inimesed, kuid kõikidele meeldis korralik kaklus.

„Korralik kaklus” oli loomulikult suhteline. Püüdes verejooksu peatada, surus Derek käed näole ning lasi kuuldavale kõrge ning kileda kiunatuse, mille peale paljud baarikülastajad võpatasid.

„Jää vait või ma annan sulle jalaga ahtrisse,” karjus Kevin mehele, mille peale kõik baaris viibijad hüüdma hakkasid: „Tee seda... tee seda... tee seda...”

„Oh, taevas küll, tema nina!” Dereki kaaslane rabeles naabri haardest välja ja haaras baariletilt mõned salvrätid. Ta püüdis Dereki nina juurde pääseda, kuid mees lükkas teda kogu aeg eemale.

Seltskond baaris rahunes, kui paar politseinikku peauksest sisse astus. Dereki kiunumine muutus valulikust vingumiseks oh-pagan-võtaks meeleheiteks.

„Hei, Kowalski,” ütles kahest politseinikust vanem.

„Hei, Jonesy. Kas su vanamehele piletid meeldisid?”

„Teed sa nalja? Kümnes rida, viiekümne jardi joonel? Ta oli seitsmendas taevas. Palus mul sind tänada ning südamest tervitada.”

„Mul on hea meel,” vastas Kevin ikka veel Derekil kraest kinni hoides. Tal olid kohaliku politseijaoskonnaga sõbralikud suhted mitte üksnes seetõttu, et ta oli Bostonis ka ise seda tööd teinud, vaid seepärast, et politseiga olid suhted head kõigil headel ärimeestel. Eriti ärimeestel, kes müüsid alkoholi. „Siin on üks tegelane.”

„Mis temaga juhtus?”

„Lõi pea vastu baariletti ära. Tead ju küll, millised nad on.”

Lühikese hetke jooksul, mil Kevin oli mehest lahti lasknud ning Jonesy sirutas käe, et tal randmest kinni haarata, otsustas Derek astuda idiootse sammu ja katsus uksest välja põgeneda.

Politseinik püüdis meest peatada, kuid samal ajal tegi seda ka Beth. Kogemata – või vähemalt nii see tundus – pani naine politseinikule jala taha ja noormees kukkus ninali. Jonesy hüppas üle oma partneri ning sööstis peagi pensionile siirduva mehe kiirusel Derekile järele.

Beth oli hingetu.

Noorem politseinik ajas end püsti, kui Jonesy pika hüppega saagile peale sööstis, teenides ära baarisolijate kiiduhüüded. Politseinik võttis käerauad, kuid oli näha, et Närviline Kutt püüdis teha kõik, et end vabaks rabeleda.

„Miks te temaga sel moel käitute?”

Kevini pilk liikus naisele, kes nägi välja peaaegu niisama pahane kui tema kaaslane. „Ma ei ole temaga midagi teinud, noor daam. Kas te unustasite juba ära, et ta lõi teid?”

„Ta ei löönud mind. Ta läks mulle kogemata vastu, kui teile virutada püüdis.”

Jah, see kõlas tõepoolest palju paremini. „Ja kuidas on lood teie käperdamisega? Mitu korda te plaanisite talle veel ei öelda?”

Naine pööritas mehe suunas silmi. „Mul oli kõik kontrolli all.”

„Ei, nüüd on kõik kontrolli all.”

„Kuulge, see ei ole nii nagu... Unustage ära. Aga te peate teda aitama.”

Kuna Derekit hoidis kinni sajakilone veteranpolitseinik, samal ajal kui noorem kolleeg käeraudu mehe randmete ümber kinni vajutas, ei oleks Kevin saanud baarikülastaja heaks midagi ära teha ka siis, kui oleks seda soovinud. Aga ta ei soovinud.

„See ei ole nii, nagu te arvate,” väitis naine.

„Ma kaeban sind kogu täiega kohtusse, sa igavene idiot,” hüüdis Derek üle õla. „Ja sina, loll hani, sina oled vallandatud!”

Ohoo. Kevin vaatas Bethile otsa. „Ma arvasin, et ta oli lihtsalt ebameeldiv kohtingukaaslane.”

Naine istus baaripukile ja lasi pea kolksuga baariletile. „Teie pärast jäin ma praegu tööst ilma.”

Üksnes tänu sellele, et pikkade aastate jooksul oli Kevin õppinud enne mõtlema ning alles siis ütlema, ei märkinud ta, et nii ongi naisel parem. „Õlut soovite?”

ÕLUT? KAS BAARMAN Rambo arvas, et üks õlu lahendab segaduse, mille ta naise elus oli tekitanud? Beth Hansen surus käed rusikasse, et neid mitte üle baarileti sirutada ja meest raputada.

Derek oli purjus idiot. Selles ei olnud küll midagi uut. Beth tuli sellega toime. Tegelikult pidi ta sellega umbes kord nädalas toime tulema ja nii oli see kestnud juba kolm kuud.

Tavaliselt lahkus Derek pärast tööpäeva lõppu konnatorist ning läks lähedalasuvasse baari, et endale mõned joogid osta. Siis helistas ta oma sekretärile – ühesõnaga

Bethile – ning palus tal ühel või teisel ettekäändel baarist läbi astuda. Kord oli vaja mõnele dokumendile alla kirjutada. Teinekord oli ta unustanud läbi lugeda mõne faksi, kuid pidi seda kindlasti enne koju minekut tegema. Beth läks kohale, mees püüdis talle ligi ajada, naine pani ta taksose ning järgmisel päeval tegid mõlemad näo, nagu ei oleks midagi juhtunud.

Mõnikord, nagu tänagi, ajas mees ta nädalavahetusel kodust välja. Võib-olla ei olnud need küll ideaalsed töötingimused, kuid Beth oli näinud ka hullemat.

Kuid praegu oli Dereki tavapärane baar remondiks suletud, mistõttu mees oli jalutanud seni, kuni jõudis Jasperi Baari & Grilli juurde. Nüüd oli Bethi ülemusel ninaluu murdunud ning temal ei olnud enam tööd.

Õlu ei saanud siin midagi paremaks muuta.

Naine tõstis pea ja toetas lõua käele. „Kas te tööpoolest pidite politsei kutsuma?”

„Jah.”

„Te oleksite võinud lasta sellel olla.”

Kevin pani peopesad baarileti servale ning vaatas Bethile silma. Taeva pärast, küll oli mees alles pikk. Ja see ei olnud veel kõik. Lisaks pikkusele, sinistele silmadele ja põselohkudele olid mehel laiad õlad, mis panid igivana Red Soxi T-särgi õmblused tõsiselt proovile, ning paksud pruunid juuksed, mille hooletust stiilist võis välja lugeda, et mees ei soovinud nendega eriti vaeva näha. Tõenäoliselt oli ta kolmekümnendate keskpaigas.

„Kulla daam, ta andis mulle rusikaga näkku.”

„See ei olnud nüüd küll mingi eriline löök,” pomises Beth, kuna ei saanud fakti eitada.